

1 Korinthiërs 7: 25-40 en Marcus 1: 9-11
Ochtenddienst 15 januari 2012, Schoonhoven,
Viering Heilig Avondmaal.

Gemeente van Christus,
In de jaren negentig hield Henri Nouwen in de Christal Cathedral (Hour of Power) een beroemd geworden preek: *Being the beloved; Wij zijn de geliefden*. Henri Nouwen denkt in die preek hardop na wat dat is: mens zijn. En dan wijst hij heel mooi een paar lagen aan in mens-zijn. Wie ben je als mens?

Je bent wat je doet ...

Maar wat als je faalt? Als je niet meer kunt? Of als je oud wordt. Gehandicapt. Arbeidsongeschikt. of niet zo getalenteerd: we kunnen niet allemaal in de finale van The Voice staan. Of: als jouw 'doen' ophoudt...

Je bent wat je doet ...

Je bent wat mensen over je zeggen...

Je bent wat mensen over je zeggen. Aardige woorden, complimenten zijn heerlijk. Maar als 10 mensen straks zeggen mooi gepreikt, en 1 zegt: 'Ja, een preek plunderen van Henri Nouwen, zo kan ik het ook...' - dan fiets ik chagrijnig naar huis. Eén kritische opmerking raakt dieper dan honderd complimenten. En: eens komt de dag dat niemand meer wat over je zegt.

Je bent wat je doet ...

Je bent wat mensen van je zeggen...

Je bent wat je hebt...

Je bent wat je hebt... Maar heb je ooit genoeg? En wat als je niets hebt. En is het echt waar dat een mens zoveel waard is als zijn bezit? En sowieso kun je straks alles keurig inleveren bij de hemelpoort.

We zijn mensen. Maar als wij onze ziel en zaligheid ophangen aan wat wij doen, aan wat mensen van ons zeggen, of aan wat wij hebben ... dan wordt je een jojo. Een metalen knikker in een flipperkast. Weinig rust met jezelf.

Je bent wat je doet ...

Je bent wat mensen over je zeggen...

Je bent wat je hebt...

Je bent Gods geliefde kind!

Toen Jezus gedoopt werd ging de hemel open en klonk er een stem: *Jij bent mijn geliefde Zoon. In jou vind ik vreugde*. Wat voor Jezus geldt, geldt voor ons allemaal. Wie zijn wij, als mens? Wij zijn Gods geliefde zonen en dochters. Al voor we geboren worden. Als we leven. Als we uit de tijd zijn... Wie zijn wij? In de allereerste plaats zijn wij Gods geliefde kind. Dat verankert je. Voorkomt dat je een jojo wordt. Dat geeft je leven een solide basis.

De rest, wat we doen en wat mensen zeggen en wat we hebben is vers 2, als je weet dat je Gods geliefde kind bent. De preek is terug te vinden op internet:
(<http://video.google.com/videoplay?docid=3701709082567809182>)

De preek van Nouwen hielp mij om beter te begrijpen wat Paulus bedoelde in I Korinthiërs 7. Paulus geeft als zijn eigen mening dat het beter is niet meer te trouwen. Waarom? Omdat volgens Paulus het einde der tijden nabij is. Het hoeft niet meer, het leidt maar af. Als je je alsmaar zorgen maakt over hoe je je man of vrouw of gezin kunt behagen, dan heb je geen tijd en energie meer om Christus te behagen, die op het punt staat terug te komen. Beter niet meer te trouwen, dus. *Dat is althans mijn mening*, zegt Paulus er wel twee keer bij. Inderdaad, je kunt er ook andere meningen op na houden. Je kunt je bijvoorbeeld afvragen of je Christus niet kunt behagen juist door je man of vrouw of gezin te behagen.

Paulus heeft zich vergist als het gaat om de spoedige wederkomst van Christus. De wereld heeft een veel langere houdbaarheid dan Paulus dacht.

(Ik voorspel dat ook het jaar 2012 niet gaat stoppen op 21 december!)

We kunnen wel iets leren van Paulus. Wij kunnen zijn woorden toch ter harte nemen. Wij kunnen zijn raad ter harte nemen om iedere dag te leven alsof de Heer vandaag terug zal komen, en dat ieder moment het moment kan zijn dat wij oog in oog met Hem komen te staan.

Dat betekent: verdoe je tijd niet met gezeur en gemopper en onbelangrijke dingen. Lééf het leven dat God je heeft gegeven, i.p.v. dat je geleefd wordt door bijvoorbeeld 1. wat je allemaal nog moet doen, of 2, door wat mensen van je zeggen, of 3. door je eigen hebzucht.

We zoemen in op een stukje: in de vertaling van het NBG, die is letterlijker.

1 Korinthiërs 7: 29-31

Dit bedoel ik, broeders: de tijd is kort.

Ten slotte,

**laten zij, die een vrouw hebben, zijn als zonder vrouw;
die wenen, als weenden zij niet;
die blijde zijn, als waren zij niet blijde;
die kopen, als zouden zij er niets van behouden;
die van de wereld gebruik maken, als zouden zij haar niet ten einde toe
gebruiken.**

Want het uiterlijk van deze wereld is bezig te verdwijnen

Deze tekst wordt dus omlijst door een opmerking over de naderende eindtijd. Dat zien wij 2000 jaar later anders. De lijst om deze tekst kan dus weg. Toch kunnen we in 2012 nog steeds van deze woorden leren die daartussen staan.

... laten zij, die een vrouw hebben, zijn als zonder vrouw;

Paulus bedoelt: Laat je niet helemaal in beslag nemen door je vrouw, je man, je huwelijk. Het huwelijk is een prachtige manier om je leven vorm te geven. Maar maak het huwelijk niet tot je hele leven, ga er niet totaal in op. Dat is ook niet realistisch.

Tegenwoordig stellen partners elkaar wel heel hoge eisen. Alsof het perfecte huwelijk zou bestaan... Nu ja, misschien ben u net de uitzondering. Maar één op de drie huwelijken haalt de eindstreep tegenwoordig niet. Omdat we teveel van elkaar eisen? Paulus relativeert de eisen en verwachtingen van het huwelijk. De NBV vertaalt: *Laat daarom ieder die een vrouw heeft zo leven dat het hem niet in beslag neemt.* En hij adviseert: als je getrouwd bent, blijf getrouwd. Als je graag wilt trouwen, doe maar. Als je vrijgezel bent, ook goed – ben ik ook zegt Paulus. Als je maar weet dat je ziel en zaligheid hangen niet van je gehuwde of ongehuwde staat afhangen! Je ziel en je zaligheid hangen namelijk af van *God*, die tegen Jezus zei, en in Jezus tegen ons allemaal: *Jij bent mijn geliefde kind!*

... laten zij die wenen zijn, als weenden zij niet;

Verdriet is een oude bekende die we vroeg of laat tegen het lijf lopen, allemaal. Vroeg of laat doet het leven pijn. Vaak neemt verdriet de vorm aan van boosheid: op de ander, op de wereld, op jezelf. Soms heeft verdriet iets verleidelijks, verslavends. Dan is verdriet als een kat die maar al te graag op je schoot komt liggen om geaaid te worden. Paulus weet ook wel dat een mens soms huilt van verdriet. Maar, zegt hij, ga er niet in helemaal in op. Net zoals we ook niet helemaal op moeten gaan in de crisis. Die crisis is er, maar laat hem niet tussen je oren gaan zitten. Verdriet, crisis is niet het laatste. Het laatste, en ook het eerste, is ook voor Paulus *God*, die in Jezus Christus tegen ons zegt: *Jullie zijn mijn geliefde kinderen.*

... en laten wij blijde zijn, zijn als waren zij niet blijde.

Wat voor verdriet geldt, geldt ook voor blijdschap, of geluk. Wat is mooier dan blijdschap? Als blijdschap maar geen dwingende eis wordt. Als je al die blijde tijdschriften leest, al die blijde advertenties bekijkt, dan denk je dat er echt iets aan jou mankeert als je niet helemaal gelukkig bent. En slank. En mooi. En succesvol. En blij. Blijdschap is prachtig. Maar het leven is niet altijd leuk. Als we de Bijbel mogen geloven, zijn zelfs *God* en Jezus heel vaak niet blij. Laat het geen dwingende eis worden om altijd blij te zijn. Laat er niet alles afhangen van je streven naar geluk. Het laatste, en ook het eerste, is volgens het evangelie *God*, die in Jezus Christus tegen ons zegt dat wij zijn geliefde kinderen zijn.

... en laten die kopen zijn, als zouden zij er niets van behouden;

Nu ja, het oude verhaal. Hoe gaan we om met ons bezit? Abraham was steenrijk. Salomo was steenrijk. Job in zijn goeie dagen ook. De barmhartige Samaritaan was ook rijk. Maar wat hen bijzonder maakte, was niet hun rijkdom, maar hun relatie met *God*. Ze hadden wel bezit, maar ze waren niet bezeten door hun bezit. Hun geld werd niet hun god. Want *God* is er volgens het evangelie maar één: de *God* die tegen Jezus zei, bij zijn doop: *Jij bent mijn geliefde kind.*

... die van de wereld gebruik maken, laten zij zijn als zouden zij haar niet ten einde toe gebruiken.

In de wereld zijn, maar niet van de wereld zijn – dat is de levenskunst van de christen. Dat is de vrijheid van de christen. De wereld dienen, maar nooit slaaf worden van die wereld, met al zijn grillen. Van de wereld genieten, maar nooit slaaf worden van het genot. Opgaan in de wereld, maar ook weten dat die wereld ooit ophoudt er te zijn voor jou. Weten dat de wereld die zij zien en voelen en ervaren niet het laatste is. Maar dat het laatste is, en het eerste: *God*, die tegen ons zegt: *Jij bent mijn geliefde kind.*

Dat is wat Paulus en ook Henri Nouwen ons vanmorgen hebben te zeggen. Ons leven hoeft geen rusteloze jojo te zijn. Wij hoeven niet te leven als knikker in een flipperkast die alsmaar heen en weer schiet tussen relaties en verdriet en geluk en bezit... Ten diepste zijn we niet wat we doen. Zijn we niet wat anderen van ons zeggen. Zijn we niet wat we hebben. Ten diepste mogen wij zijn: *Gods geliefde kinderen.* En we mogen weten dat *God* in ons vreugde vindt.

En daar valt mee te leven.

Amen. Ds Frans-Willem Verbaas